

ጉብር ኄር (ቸር አገልጋይ)

“ መኑ ውለቱ ጉብር ኄር ወምዕመን ዘይረከበ እግዚኡ በምግባረ ሠናይ ወይሰይም ዲበ ኩሉ ንዋዩ። ካዕብ ይቤሎ እግዚአብሔር ጉብር ኄር ወምዕመን ዘበውሁድ ምዕመን ኮንክ ባዕ ውስተ ፍሥሐሁ ለእግዚአክብሩ ”

ትርጉም

ጌታው በገንዘቡ ሁሉ የሾመው፤ መልካም ሥራ ሲሠራ ማለት ሃይማኖቱን በምግባር ሲገልጽት ያገኘው ያ ታማኝ አገልጋይ በጥቂት ታምነሃልና ወደ ጌታህ ደስታ ግባ ይለዋል። (ማቴ 24፥45 ፣ 25፥21) ጌታ በምሳሌ ያስተማረውን ቃል ቅዱስ ያጌድ በዜማ የደረሰው የዕለቱ መዝሙር ነው።

ይህ ሰንበት (ሣምንት) ጉብር ኄር ይባላል። ስያሜው እንደ ተለመደው የቅ/ያጌድ ነው። ስያሜውም የተወሰደው በማቴዎስ ወንጌል ም. 25 ከፉ 14 - 31 ጌታ በሦስት አገልጋዮች ምሳሌ ካስተማረው ትምህርት ነው።

ከእነዚህ ሦስት አገልጋዮች መካከል ሁለቱ በመከሊቱ ምሳሌ በተሰጣቸው ፀጋ ወጥተው ወርደው ኃላፊነታቸውን የተወጡና የድካማቸው ዋጋ የሆነውን ትርፍ ከማግኘታቸውም በላይ በታማኝነታቸው ወደ ጌታቸው ደስታ የመግባት ዕድል ያገኙ ሲሆን ከሦስቱ አንደኛው ግን መከሊቱን ሲመልስ ጌታውን የሚያሳዝንና የማይገባ ቃል በመናገሩ ወደ ጨለማ ለመወርወር የበቃ ክፉ ባሪያ ነው።

ለቃሉ ክብር ይግባውና በምሳሌ ሲያስተምር ወደ ሌላ ሃገር የሚሄድ ሰው ባሮቹን ጠርቶ እንደየ አቅማቸው ለአንዱ አምስት መከሊት፣ ለአንዱ ሁለት መከሊት፣ ለአንዱ አንድ መከሊት ሰጥቶ ወደ አሰበበት ሃገር ሄደ። ተመልሶ መጥቶ ገንዘቡን ሲቆጣጠር መጀመሪያ አምስት መከሊት የተሰጠው ቀረበና ጌታዩ ሆይ አምስት መከሊት ሰጥተኸኝ ነበር ወጥቶ ወርጆ ነግጆ ሌላ አምስት መከሊት አገኘሁ። ስለዚህ ገንዘብህን ተረከበኝ አለው። ጌታውም አንተ ታማኝ ባሪያ በጥቂት ታምነሃልና በብዙ እሾምሃለው ወደ ጌታህ ደስታ ግባ አለው።

ሁለተኛውም በተሰጠው ሁለት መከሊት ሠርቶ ሌላ ሁለት መከሊት አትርፎ እንደመጀመሪያው (ባለ አምስቱ) ለጌታው አስረከበው። ጌታውም እንደ ባለ አምስቱ አንተ ታማኝ ባሪያ በጥቂቱ ታምነሃልና በብዙ እሾምሃለው። ወደ ጌታህ ደስታ ግባ አለው።

አንድ መከሊት የተቀበለው ግን መጀመሪያም የመሥራት ፍላጎት ያልነበረውና ፍጹም ሰነፍ ስለነበር መሬት ውስጥ ቀብሮ ሰንብቶ ጌታው ሲመጣና ጓደኞቹ ሲያስረክቡ አብሮ ከቀረበ በኋላ የራሱን ሰነፍና በቃላት ለመሸፈን ሲል ጌታ ሆይ ካልዘራህበት የምታጭድ፣ ካለበተንህበት የምትሰበሰብ ጨካኝ ሰው መሆንህን ስለማውቅ መከሊትህን ቢጠፋኝ፣ ብክሥር ፣ ወንበዴ ቢቀማኝ..... በማለት ፈርቼ መሬት ውስጥ ቀበርኩት። ስለዚህ እነሆ ገንዘብክን አለ። ጌታውም አንተ ክፉና ሃኬተኛ ባሪያ ካልዘራህበት ሳጭድ ካልበተንህበት ስሰበሰብ የት ታውቀኛለህ? ይህን ከምታስብ እንደ ጓደኞችህ ሰርተህ ማግኘት አልነበረብህም? ብሎ ከወቀሰው በኋላ በሉ ገንዘቡን ተቀበሉና ለባለ አሰሩ ሰጡት። እሱን ግን አውጥታችሁ ወደ ጨለማው ጣሉት በማለት ለሰነፍናው ለቃሉ ክፉት ተመጣጣኝ የሆነ ፍርድ እንደፈረደበት እንዲገባን አድርጎ አስተማረ።

የእግዚአብሔር ቤተሰቦች ምዕመናን

ከዚህ በላይ በባለአምስት፣ እና በባለ አንድ መከሊት የተመሰሉት አገልጋዮች ከጌታችን ዘመን ጀምሮ እስከ ዓለም ፍጻሜ ድረስ የምንገኝ የካህናትና የምዕመናን ምሳሌዎች ነው።

የመከሊቱ ቁጥር የተለያዩ እንደሆነ ሁሉ የሁሉም ስጦታ የተለያየ ነው። ከካህናት መካከልም እንደ ባለ አምስቱና ባለ ሁለቱ በተሰጠው ፀጋ የሚቀድሰው ቀድሶ፣ የሚያስተምሰውም አስተምሮ፣ የሚዘምረውም ዘምሮ ጥሩ ትርፍ አትርፎ ጌታው ሲመጣ ያገኘው “አንተ ባሪያ በትንሹ ታምነሃልና በብዙ እሾምሃለው ወደ ጌታህ ግባ” የተባሉ አሉ። ይኖራሉም። በአንፃሩ ደግሞ ልክ እንደ አንዱ መከሊት የተሰጠውን ፀጋ ቀብሮ ማለትም ነግዶ ማትረፍ ሳይሆን መከሰሩ፣ ሠርቶ ማግኘቱ ሳይሆን ያው ያለው ሲጠፋበት እንዲሁም መልካም ነገር ሳይሆን ክፉው ነገር ቀድሞ እየታየው በፍርሃት ተውጦ፣ በሰነፍና ተረግጦ ጌታው ሲመጣ፣ መልስ ሲያጣ ስንፍናውን ለመሠወር ሲል የማይገባ አነጋገር ተናግሮ ጌታውን በማሳዘኑ እንደተፈረደበት ሁሉ የተሰጣቸውን ስጦታ ቀብረው ብናስተምር ቢጠሉን፣ ብንከራክር ቢያሸንፉን፣ በማለት ስንፍናቸውን ለመሠወር ምዕመናን ሲሳሳቱ “ምንም አይደል” በሚል ቃል ሳይሞቁም ሆነ ሳይቀዘቅዙ እንዲሁ ለብ ብለው (ራዕ 3፥15) የሚያልፉ እና በስንፍናቸው የሚፈረድባቸው ካህናት አሉ። ይኖራሉም።

በየደረጃው የምዕመናንም ስጦታ ማስቀደስ ማስወደስ፣ መማር ንሥሐ መግባት፣ መጻም መጸለይ እንዲሁም ሥጋወደሙን መቀበል ነው። በተጨማሪም ትሩፋትን መሥራት እና ቤተ ክርስቲያንን ማሳነጽ ነው። ይህን ሲያደርጉ ጌታቸው ያገኛቸው ምዕመናን ባለ አምስቱና ባለ ሁለቱ አገልጋዮች ያገኙትን ክብር ያገኛሉ። ወደ ጌታቸውም ደስታ ይገባሉ።

በአንፃሩ ደግሞ ከእግዚአብሔር ጋር ለመገናኘት ምክንያት የሚደረጉ አንድ ባለ አንዱ መክሊት በጥምቀት ቀን ያገኙትን ፀጋ የቀበሩ ስለሆኑ ወቅሳና ፍርድ ይጠብቃቸዋል ማለት ነው።

እንደ ማጠቃለያም የሚገለፅ ነገር ቢኖር መቸም ቢሆን እግዚአብሔርን በሥራ እንጂ እንደ ሠው በቃል ማታለልና በምክንያት ማምለጥ አይቻልም። ስለዚህ ሁሉም እንደየስጦታው በታማኝነት ማገልገልና ዋጋውን መቀበል አለበት። ያለ በለዚያ ግን እንደ ሰነፍ አገልጋይ የሆነ ያልሆነውን በማውራት አይሆንም።

ምንጊዜም ቢሆን ሰነፍ ለሥራ እንጅ ለወሬ ሰንፎ አያውቅም። ለወሬ አስተማሪ የለውም። እንዲያው ሥራ ሲፈታ የሚፈጠር ወሬ ሞልቷል። ባለ አንዱ መክሊት ሰነፍ አገልጋይ ጌታውን ካልዘራህበት የምታጭድ ካልበተንክበት የምትሰበሰብ ብሎ የተናገረው መራራ ቃል ሥራ ሲፈታ የፈጠረው ወሬ መሆኑ ታላቅ ማስረጃ ነው።

ስለዚህ በሥራ እንጂ በወሬ የሚወረስ መንግሥት ሰማያት የሚገባበት ገነት ስለሌለ ሁላችንም ከእግዚአብሔር በተሰጠን ፀጋ ታማኝ አገልጋዮች መሆን አለብን።

ወስብሐት ለእግዚአብሔር

አሜን